

Eyüp Özdemir

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Eyüp Özdemir

Hangi Kadehte Kalmıştık?



SOLuCAN FANZ.in - 3

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Eyüp Özdemir

Kapak Fotoğrafi

Fuat Alper

Kapak Tasarım

Aşkın Yücel

Baskı ve Cilt

Fotokopi-Isısal Cilt

1. Baskı 2010-İstanbul
2. Baskı 2012-İstanbul
3. Baskı 2013-İstanbul
4. Baskı

IABN(International Abnormal Book Number): 573-406-000-E

eyup-ozdemir@windowslive.com
<http://solucanfanz.in>

Hangi Kadekte Kalmıstık

Eyüp Özdemir
2001-2010

Tüm mesenlerime sevgilerle...

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ÖN SÖZ

Bir baktı
Kitap oldum raflarda
Sonra toz oldu
Ve tozlandım sahaflarda.
Bırakın öyle kalsın
Üstüm başım
Bir zerresini bile paylaşamam
Tozlarımın

11.01.2010

Eyüp Özdemir

ACABA...

Trenden inmesek İzmir'e gitsek mesela
Kulaktan dolma özlemlerimiz var
İnciraltı'nda, Kordon'da
Karşıyaka'da
İlk çayımız hangisine nasip olacak bilir misin?
Aman be boş ver
Günlerimiz ceplerimizde nasıl olsa
Elbet hepsine bir demlik çay kalır
Da
Hayallerimiz bir çay bardağına sığar mı?
İzmir'de şu sokakta
Ben yorgunluktan o tanımadığım dizlerine
uzanmayacak mıyım?
Hiç mi merak etmez küçük ayak parmakların
İzmir'in sıcak rüzgârlarını?
Sallanmayacaklar mı bir banktan denize karşı
çırılçıplak?
Sonra bir türkü senden bir türkü benden
Saçlarda gezineninden...
Kimin gözleri daha keskindir geceleri?
Kaçar tane koşan yıldız,
Kaçar gözlerimizden?
Evet, belki bir sürü insan olur orada da
İyisi-kötüsü
Huylusu-huysuzu
Genci-ihtiyarı...
Ama hangisi olsa istemezdi benim yerimde

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Bir buse yelden, bir buse senden...
Ya, kamasak mı İzmir'den...

Eyüp Özdemir

AĞRISIZ YAŞAM

Ağrısız bir yaşam istiyorum
En başta dişten uzak olacak.
Tatlısız yaşanmaz zira.
Sonra baştan uzak olacak
Düşünceme de, düşüme de
En büyük düşman.
Her ne kadar olsa da
Bu aralar taştan
Kalbimden de uzak olmalı
Şu karşıda batan güneş kadar.
Gel gör ki
Uzakta olanlar da batıyor kalbime
Taşa çakılan bir çivi gibi.

Ağrılarım
Paramparça.

13.02.2010

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ALTIDAN SONRA

Beş para saymışlardı
Şu kocaman bardağa
Dört günlük iş gücüyü
Nerden baksan
Üç kişi de acımişti sonra
Kendi hallerine
İki laf etmişlerdi
Alt tarafı
Bir saatin
Dışında ve içinde.

23.05.2006

Eyüp Özdemir

ANLATAMADIM

1

Ben ki İstanbul'da bir kaldırım
Sökülsem de inatla takılırım
Gün görmemişlerin ayaklarına
Neden isterim sırtımın tam ortasında
Bir yara
Her an, hep kara
Düşün bakalım Ankara
Düş olmak benim de hakkım.
...
Değil mi?

2

Ama bazen de karda saklanıyorum
İşte o zamanlarda düşünüyorum
Bir insan gibi.
Bilemiyorlar
Hangi yönde ayak izlerim
Bir kahraman olunmuyor ya
Olunuyor en büyük alim
Bir insan düşerken ne düşünür
Ben bilirim.

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ATIşMA

Bahçende gül olayım bu yaprakları sen soldur
Gözümü kapatsınlar yine de senin adın yoldur
Kimi ellerini feda eder sana ya benden koldur
Ayşe mi kadehimizde bak sonumuz karakoldur

Eyüp Özdemir

ARANIYOR

Aslında çok şey vardı
Kaybedilen;
Kitaplar
Hatıralar
Kartlar, çakmaklar
Misketler, topaçlar
Çocuklar, saklambaçlar
Denizin köpüğü
Ramazan ayları
İstanbul Beyefendileri
Fotoğraf olacak park sabahları
Demem lazımdı...
Fakat insan her gün kendini kaybediyor
Güneş ilk kez doğuyor
İlk kez batıyor
İnsan ilk kez doğuyor
İlk kez ağlıyor
Ama nedense hep
İnsan kayboluyor.

14.09.2004

Hangi Kadehte Kalmıştık?

AYNALI

Hiç mütevazı olmayan soru:
-ben mi değersizim, tartı mı bozuk?
Bu lafın üstüne
Gel beraber şarkı söyleyelim
Ama sen sadece seni duy.
Çünkü öyle korkutmuştun ki beni
Kötü ihtimallerini düşünmeden edemiyorum
Ve tebessümlerim bu ihtimallerin ağında
Sallanan birer aynalı sazan.
Senden bir tokat yemedikten sonra
Sahi seni öpmenin ne anlamı var?

17.08.2003

Eyüp Özdemir

BAZEN

Bazen
Susmak istiyorum
Sessizliğin dilini bilmesem bile
Anlamaya çalışıyorum

Bazen
Uyumadan rüya görüyorum
Gerçekten uzak gerçekler
Tuzsuz bir tene dokunuş
Ve hep özlenen mutluluklarla
Kucaklaşıyorum

Bazen
Sigaramı yakmadan
Dumanlara boğuluyorum
Gözlerim yaşıyor
Öksürüyorum acemice
İlk sigara ile tanıştığım gün gibi

Bazen
Karanlıkta ışık yakıyorum
Korkularımı izleyen eşyaların
Hallerini izlemek için
Belki de birkaç satırda
Şaşkınlıklarını anlatmak için

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Bazen
Yalnızlığı bile kovuyorum yanımdan
Onu bile hak etmediklerime katıyorum
O kadar sefil, o kadar küçük
O kadar aşağılık hissediyorum ki kendimi
Parçalamak geliyor içimden
-ben- ile başlayan her cümlemi

Bazen
Alışılmadık yerlere gidiyorum
Yabancı yüzlere yabancılaşıyorum
Yabanlaşıyorum kestirmeden
Yine de beni izleyen güneşten, bulutan
Kuşlardan
Kurtulamıyorum.

Bazen
Ahizeyi kaldırıp
Saatlerce
Önce uzun dıııt ı
Sonra kısa dıt dıt ları
Dinliyorum
Belki biri arada dayanıp
Bir çift söz söyler diye
Bela okumalarına bile razıyım
Hani olmaz ya
Ya tutarsa diye.

Eyüp Özdemir

Bazen
Boş bir sayfaya bakıp
Ezbere bildiğim bir şiiri söylüyorum
Aynada kendime bakarak
Sonra da tebessümliyorum
Şiir okuyunca mutlu oluyorum.

Bazen
Yağmur yağma ihtimali olan ülkelere
Haritada bakıp bakıp ağlıyorum
Neden orada değilim diye.

Bazen
Bazenli günlerimin
Sebebini arıyorum
Neden her gün olmuyor
Neden her gün uyanan ben
Bazen benim
Bazen değilim
Bazen!

30.07.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

BEN GÖRDÜM

Yaprakları yağmur duasına açılıyor
Ama gururundan konuşmuyor
Dudakları
Suya hasretini.
Bu ne güçtür, tanrım?
Bu ne kudret?
Ölümden korkmayan bu çiçek
Nasıl saklayacak peki
Islak göz kapaklarını?
Yaşlarını?

20.04.2003

Eyüp Özdemir

BİLSE

Pişmek yerine
Pişkinliğe vursak
Yer mi hayat?
Yoksa bizi mi yer?

-tarihsiz-

Hangi Kadehte Kalmıştık?

BİLMECE

Üzgün müdür gece
Yatağını siyah bir hüznle paylaştığı için
Peki yalnız kediler
Nereye kadar tahammül edecek
Karanlıktaki sessizliğe
Onları bilmem ama
Ben bir fıslıtı duymazsam sana dair
Gideceğim dört harf
İki hece
Bir gece.

18.04.2003

Eyüp Özdemir

BİR GECE-1

Yapış yapış ellerim titredi
Dudaklarım çatladı kuruluştan
Bir gece.
Oyun saatim daha yeni başladı
Önce uygun harfler birleşecek
Sonra uygunsuz kelimeler
Zor olsa da anlaması
Görölmek için can atacaklar
Benim çok sesli evlatlarım.
Peki kimi görönce susacaklar?

Sokak kapısı arkamdan su dökönce
Anladım üşüdüğüümü
Rüzgâr savuracak birini bulmuş gibi
Üstüme saldırdı
Ve gece daha yeni başladı

Kumarı bıraksam da
Son bir yazı tura
Yol gösterdi
Belki boş bir meyhanede
Susuzluğümü öldürsem
Çevirirler mi yüksek voltaj alkolümü?

İlerlemek isteyemem yoksa
Her şeyi açıkça görmek ayık kafayla
Ölmek demek kısaca

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Allahtan ki günaha girmek
Zor olmadı gene
Ufak bir karışım yetti
Kısa zamanda kanıma
Yola devam demek ne kadar kolaysa
Şimdi bir o kadar gayretli
Ayakta durmak
Sağ sol dönemeçlerin
Önemini yitirdiği bir serüven
Daha sevindirdi kelimelerimi
Aradığımı bulmak kolaylaştı mı, ne?
Konuşarak tüketeceklerimi
Gözlerim harcıyor
Duyduklarım bana değil belki
Ama kendi üstüme alınıyorum

“yalnız bırakmam seni
Yarın çiçeklerden bir hayat hazırladım
Senin harcadığın nefes için
Belki de benim için.
Annem, sen git!
Erken uyandırılacak gözlerim.
Patronluğa soyundu evladın ilk kez
Ve sen sevdiğim
Bekleme beni
Seni aldatacağıma söz veriyorum
Erkek sözü...”

Eyüp Özdemir

Sonunda buldum uykusuzluğun bedelini
Bugünden itibaren özlenmeyecek kuş tüylü, telli
melli
Çünkü yaşamdan daha değerli
Bir can avucumda ki
İsmi bir şiir kitabının ilk satırında
Yazanı ayağın teki
Aynı bizler gibi
Tek farkı ayık sözleri
Ve ne kadar akılda kalırsa
O kadar iyi...

15.07.2003

BİR GECE-2

Yine yıldız kayıyor
Dilek tutmamak lazım
Görmemiş gibi davranıyorum
Sanki benim hayallerimi düşünüyorlar
İnatla yer değiştiriyorlar gökyüzünde
Ama ben utangaç
Çocuksu bir utangaç hem de
Dilenemiyorum
Beni sevmenden korkuyorum çünkü
Gözlerinde kaybolmak varken
Soğuk soğuk ağlamak gizlice
Ellerim saçına deydikten sonra...
Olmasın mı yani bunlar?

Belki bir olacağız senle
Ama bir gece daha “niye sen” diyemeyeceğim.
Evet, belki aynı soğuk geceler.
Ama sessizliğe adını söylemek yok
Boş boş gülümsemek yok
Hayır bu kadarına dayanamam
Ölürüm mutluluktan

Hem nasıl desem
Yanımda sen varken
Nasıl sevilirsin ki!

21.07.03

Eyüp Özdemir

BİR GÜN, BUGÜN

“Bir yaprak”
-sanki parmağıyla işaret etmiyor da oynuyor-
“Açtı sarı kanatlarını.”
Artık boşlukta değildi gözleri
Sonra sözleri geldi birer yaprak gibi
Kurumuş, cansız, ayrılık kokulu
Ne ben tutabilmişim gözyaşlarımı
Ne sahte kayıtsızlığım
Işıldak yaktığımda gene
Marmaranın güzeli vardı karşımda
Kıskançtı, çekemezdi ya
Yine açtı kollarını bana
Sarılamadım
Şarkılar gönderdi
Dinlemedim
Gücün yeterse dedi...
Duramadım karşısında
Bir tokattı acizliğim
Suratıma çarptı rüzgârla
İstanbul’un en hızlı otobüsleri
İstanbul’u benden kaçırıldı
Yalın bir ıslık çalmaya başladı biri
Kendi halince bir bankta
Beşiktaş’tan kaçan motorları değil de
Ona sığınan dalgaları seyretti
Herhalde.
Bilemiyormuşum şimdi kimin konuştuğunu

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Ben aynadaydım da ayna mı konuşuyor
Hangimizin gözleri daha yaşlı
Dokunsam mı?

Ve en ufağından büyüğüne
Hatalar çıktı halka halka
Bir dokunuşta.
Ama bunların kaçını kendi hatasıydı?
Kaçında sebepsiz asıldı?
Artık vakti midir maske takmanın,
Sokağa çıkmak için?
Günü müdür bir ömrün vedasına
Merhaba?

19.12.2004

Eyüp Özdemir

BİR KARŞILAMA

Hep aynı sözcükler arasında
Sıkışmış bir canın gözleri
Üzerimde ağırlık yaptığından
Kalbimin daha fazla
Kırmızı gül yaprağı büyütmesinin
Gereksiz olduğuna
Karar kıldı kalemim
Şimdi bana düşen sadece
Masadan kalkıp gitmek
Bunu yapabilirsem
Zaten intihar da edebilirim
Kalbinden,
Sigara izmariti dolu bir kül havuzuna...

22.04.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

BOYACI

Elmacık kemikleri batıyordu elime.
Pembelikler her dokunduğumda
Daha bir kırmızı
Derken dudağına dokunuyor parmaklarım
Baştan aşağı kızarıyorum
Dışarıda gün batımı
Turuncudan kaçıyor kırmızıya
Peki nereden geliyor bunca boya?
Merak etmiyor musun?
Yeter mi her buluşmamıza
...
Bir elmacık var
Kıpkırmızı, batıyor
Bir güneş var
O da kırmızı, o da batıyor
Ama neyse ki binlerce dikenin var
İçerde
Onlar da batıyor ve bulanıyor ortalık
Kırmızıya
Ama sanma renkler birbirine karışıyor
Yetiyor hepsini dağıtmaya
Kalbime üflenene küçük bir seda...

20.03.2009

Eyüp Özdemir

CIĞERCİ'YE

Hatırlarsan bir namım vardı.
Yakıştığı gibi ben de soyundum.
Geçiyordu gözümde bir şeyler sana
Kime göre gerçek
Kime göre oyundum
Son bir söz lazımdı
Yine de vedana
Ama elimi kanattı bir Şerafettin
Kedidir kedi diyemedim avucuma
Hafta sonu şiir yok bugünse cuma
Sense son şansını kaybettin
Kedi oynadı, son kare ve dama.

25.05.2009

CİVANIMA

Söyleyeceklerimizdendi
Yine bir insan eseriydi
Saat beş olacaktı
Ama biz gece yarısına kadar
Bekleyecektik.
Gelmeden kendisi
Hayali masamıza yerleşti
Gülmüştü, gülümsemişti
Çok ısrarlara rağmen
Çok sigara içmişti
Hepimizi değil de
Birimizi fazla öpmüştü
Biz susmaya yakın
Haberini geldi
Masamız birkaç ay daha
Boş kalacaktı...

23.05.2006

Eyüp Özdemir

ÇAPKIN

Bu hafta sonu bir apkin olsam
Cumartesi ile yatsam
Pazartesi ile kalksam
Sonra tövbe etsem
Tövbeler tövbesi...

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ÇITLADIM

Fransız portrelerinden bir madam
Kucağında biraz tarçın biraz kedi
Aklıma girdi bir kere başımı yedi
Sessiz ıslıkken çığlık oldu sedam

Eyüp Özdemir

ÇÖPLERİM

Sana dair tüm değersiz kelimeleri
Çöpe attım
Sabah kalktığımda
Boş çöp kutusuna
Ağladım.

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ÇÖPLERİM 2

Bu dünya üzerine tüm
Denemelerimi
Gene öp kutusuna attım
Sabah kalktığımda
Boş öp kutusuna bakmayı
Denemedim bile...

Eyüp Özdemir

DAR KAPI

Bizim evde
Dar bir kapı vardır
Doğduğundan beri dardır
Kimi zaman ben geçerim
Kimi zaman
Kendi bile sığmaz içine

Kimine kilitlidir
Yumruklarsın açılmaz
Kimi ağlar dibinde
Dayanamaz
Dökülür oymaları
Tüm güzelliğiyle

O bilmez ben meraktayım
Kaç kere vurmali tokmakla
Ya da vurmak mı gerek illa
Açılmaz mı hatırımıza
Bir kahve sözüyle

DÜNDE Kİ YARIN

İnsandı
Küçük aynalarımda gözükten.
Bilmem duyanınız var mı?
Ben artık ayna yapamıyorum
Çünkü anımsayamıyorum
Kaybettiklerim yıldız mıydı, yoksa onlar
Yoksalar mıydı?
Manaya gerek yok
Halim yerinde
Ve sigaram hala yanıyor
Eskimiş aynalarım da küsmedim
Değerdi, değmezdi bana ne!
Evet, yalnızlığın kokusu her yerimi sardı
Soğudum ve kabuk oldum
Ama duysun istemem sesimi
Hala avucumda
Parmak izlerini taşıyorum

07.07.03

Eyüp Özdemir

DÜŞTEN-1

Biri bitmeden
Diğer bir damla düşecek
Sadece onlar için açacağım ağzımı
Nefes almak bir onlar için güzel.
Ya gözlerini kapamak?

10.06.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

DÜŞTEN-2

Ağlamadan gülmek zor
Ama siz yinede ağlamayın
Yağmur güzelleri.

Eyüp Özdemir

DÜŞTEN-3

Ve görmek o kadar bulanık ki şimdi
Öyle yassılaştım ki her ses
Gölgelerden kaçır oldum.

ELİMDEYDİ SON TREN

Keşke gitmeseydin-iz
Daha yakacak çok,
Çok umut vardı
Üç gün daha içim
Isınsaydı...

Keşke gitmeseydin-iz
Sisleri üzüntüye boğan,
Keşkelerimizi yakan,
Çok yosun vardı,
Denizlerimize sızan gök
Ağlamasaydı...

Keşke gitmeseydin-iz
İçimdeki dolaşan yeşil
Artık hükümdar değil
Aitliği bilinmeyen
Çok resim vardı,
Keşke biraz daha
Konuşsaydı...

Keşke binmeseydin-iz
İçme-içme, yudum-yudum
Dedim, tam değeri buldum
Ne yazık ki
Daha çok yolum vardı,
Tüm zamanımıza

Eyüp Özdemir

İnat gözlerime
Şaşırsaydı...

Çok film den geçtim
Dramlı, gözyaşlısı
Bol kahkahalısı
Çıplakça yüzüyle
Yaşlılığa soyunan
“keşke gitmeseydin-iz”
Lakırdısından
Fazla bir şair vardı.
Yalan izleri takip eder miydin,
Teneffüsüne misafir
Eder miydin şairin lafını?

Senden habersiz,
Adını bu şiire,
Yazsaydı?

29.08.07

Hangi Kadehte Kalmıştık?

EVREKA

Bir aferini hak ettim
Çünkü başardım gene
Tüm kelimeleri kendime saklamayı
Değmezler miydi, asla!
Bir kere bile olsa
Her biri teker teker
Kalbime değmişlerdi
Bu yüzden her şeye değerlerdi
Peki bilmiyorlarsa?
Duymamışlarsa hiç biri?
Kim bağışlayacaktı bana aferini
Tanrı mı yoksa?
Bu işte en az hak sahibi
Belki de içlerinden en pişkini...
An itibariyle anladığım
Üçüncü halin imkansızlığından
Yine söz hakkımı çalamıyorum
En az benim kadar kör
Yalnızlığımdan.

Ve bir hışımla kalemimi kırar şair.

24.11.2009

Eyüp Özdemir

FADİKLER

Bu sabah, yarın sabah, dün sabah...
Zamanı karıştırmak için
Hatırlı sayılır bir kepçe bulmak icap eder ilk önce.
Ve o kepçeyi tutacak hafif tombul
Ama güzelliğini seneler geçmesine rağmen
Kaybetmeyen bir çift el...
Sonrası tuzu, biberi hayatın.

GİDERAYAK

Daha bir ömür vardı
Sen geldin, senlendim
Şimdi tam bir gün kaldı ömrümün bitmesine
Gidiyorsun
Tabii ki böyle bir surat yakışır bana
Bu gecede eksik bir şeyler var
Sokağa çıkma yasağına uymuş
Tüm gökyüzü
Karanlıkta kalmış kolum kanadım
Dokunmak da yasak mı?
Peki nasıl bilebilirim dokunmadan
Yaşıyor mu ya da yaşamaya değer mi?

Orada boş bir şişe var mesela
-dünden kalan-
İçinde çok şey saklı belli
Öncelikle üzüm bağları
Sonra tozlu bir albüm
Ve sen tabii ki
Hem de her yudumunda sen
Bizsiz bir geceden kalma
Kokusundan belli
Ama hiç birini göremiyorum
Bu yüzden olsa gerek
Gitme kelimesi öyle takılmış ki boğazıma
Seni hala seviyorum itirafı zor çıkıyor
Bu yüzden gitsen bile.

Eyüp Özdemir

Ama bu korkak sözler
Seni hep buraya taşıyacak
Ve hep –özür dilerim- bakışlarımla
Karşılancaksın.

Sırf aynada suçlu bir sen olmayasın diye
Lanet olsun, gene bencilliğimi kaçırdım
Ama bu sefer seni de.

22.01.2004

GİTTİLER

Gittiler

Yanan mumlarını söndürmeden.
Daha nice uykusuz geçirilecek geceler vardı
Çıkarırsız ekmek paylaşılacaktı
Emek çıkacaktı avuç içlerinden
Belki daha çok dişlerini sıkacaklardı
Denizde umut toplayacaklardı
Maviyi düşleyerek
Sonsuz olamasalar da
Sonsuz olan bir şeyler bırakacaklardı
Işıl ıslıl parlayan bir çift göz gibi
Susamış toprağı kana kana besleyen
Yağmur gibi
Barış gibi, özgürlük gibi...

Gittiler.

Başka şeylerin uğruna ölemeye
Ve öldürmeye kalan bedenleri hariç
Yalnızca kendilerini gören gözleri hariç
Tüm insanlar gitti
Geride yeni doğacakları düşünmeksizin
-ki nasıl olsa onlarda gelecekti-
Bütün masumiyetlerini alıp
Bu dünyadan gittiler.

06.09.2004

Eyüp Özdemir

GİZ

Ne elinde
Ne yüzünde
Kötü olan gözlerinin içinde...

22.09.2004

Hangi Kadehte Kalmışık?

GÖLGEDEKİLER

Satırlar aralarına saklanacak kadar küçük
Ama aklımızı kaplayacak kadar
Büyüktür bir gerçek
Görmek için güneşin doğmasını bekleme
Küçük bir mum ışığı bile yeter.
Saklanan şeytana sövmeye...

22.09.2004

Eyüp Özdemir

GÜLE GÜLE

Önce duydum sonra inanmadım
İnanmama mücadelesini ilk gözlerim kaybetti
Sonra parmaklarım boşluğa savrulunca
Tastamam kabullendim saçlarının gidişini
Sonra göğsümdeki boşluklarına bir ağrı düştü
Uğurlayamamıştım giderken
Bir el bile sallayamamıştım
Demiryolunda tren makasa giderken
Birden ağrı şaha kalktı ki
Tutabilene aşk oluyormuş sadece
Düşündüm büyürken onlar ben burada
olmayacağım.
Başka saçların başka taraklarını ve de taslarını
Toplamış başka başka yerlerde...
Belki bir denize belki bir aşka
Yelken açmaya zorlanmış tembel bir gemici
Olacağım ya
Balık ağlarına baktıkça hep onlar gelecek
Aklıma nedense.
Neden se...

22.03.2009

Hangi Kadehte Kalmıştık?

HAYALİMTRAK

Hep gülesin diye
Düşler kâğıda gömüldü
Toprak attım üstüne
Ve bir sen görüldü
Yeryüzünde
Gökyüzünde...

Eyüp Özdemir

KİNEŞME

Sabaha çıkmaz bir şeydi
Belki dolunay
Belki yatmadan verdiğim bir karar
Sigarayı bırakmak gibi
Sabah vakti okunurdu salası
Gündüzleri ise yol arardım
Gönüllerarası bir otoban yapılmadıysa
Bunun tek suçlusu ben olurdum
Başım şişer ve ardından
Başlardı tıngır mıngır şişeler
Ve hasta adamın yatma vakti geldiğinde
“Yok efendim, sabaha çıkmaz bu şey!”
20.07.2009

HIÇKIRIK

Hiç...
Hiç...
Hiç...
Kırdım kalbini...
İniverdim gözünden...
Deniz değil merhametin amma...
Mazeret kim ben kim...
Kimim ki affettiklerine...
Nev-bahar yarenliği edeyim...
Deyim yoktur halime...
Lime lime etimi çıkardım...
Ardıma bakmak aklıma gelmeden...
En sonum sendeki bir dergah...
Gah gülümse, unut beni gahı...
Hiç...
Hiç...
Hiç...
Kırık olma dillendir beni...

22.01.09

Eyüp Özdemir

HOŞ SADA

Bu akşam bir kanunla açıldı
Tıngır mıngır bir şişe açıldı
Rakının rengi açıldı
Söz senden açıldı
Muhabbet iyice açıldı

Sonra

Hava kapandı
Bardaklar yıkandı ters kapandı
Caminin imamı son kez yere kapandı.
Saygıdan müziğin sesi kapandı
Ve söz senden kapandı.

Bu akşam da ağzımı bir yalana açtım
Sabaha doğru gözüm anca kapandı...

18.04.2009

Hangi Kadehte Kalmıştık?

İÇİMDEKİ

Dayanamıyorum, dayanamıyorum
Kulaklarıma tecavüz eden
Ses değil
Vasıfsız bir vızıltı bile değil
İşin kötüsü
Hiçbir şey değil.
Bir kuyunun dibinde bekleyiş benimki
Sesimi çıkarmadan sabretmek...

Eyüp Özdemir

İSYAN

İnanmıyorum.
Bir çiçeğin söylevi bu kadar asi kokamaz
Yalnızlık değil
Ancak bir tutam yağmur yaptırabilir bunu
Ama son bahara hangi çiçek kalır ki?
Üstelik bir de sessizliği dinleyecek
Sessiz yaşayacak
Sessiz ağlayacak
Yok canım
Maviyi hapsetmek ne kadarsa
Böyle bir nisanda bahara isyan
O kadar imkânsız
Acaba sadece bir dedikodu mu?
Kuşların yavruları uçmayı öğrendi de
Sıra palavralarına geldi, öyle mi?
Sorarım size üç ulu tanrıça
Güneşim, havam ve toprak;
Bir çiçeğin
Bu bahar
Söylenmeyen gerçeği
Söylediği gerçek mi?

“yalnızlığın aşkını nisanda aramayın
Onun size gücü yetmez
Bahar ancak kendini kandırabilecek kadar
Aciz
Ne o bulacak soğuk ateşi

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Ne biz bulacağız yağmurlu güneşi
Gör bunu
Toprak bizi esir aldı çünkü onu seviyoruz
Yağmurun aşkında
Çatlamış dudaklarında
Yarılan yanaklarında
Sadece biz varız”

Böyle buyurduysa zerdüştün çiçeği
Bize düşen sadece sevmektir
Çiçekteki gerçeği.

03.05.2003

Eyüp Özdemir

İTİRAF-NAME 2

Gözlerimi büyüttüğüm zaman
Sakin korkma
Güzel görünmek içindir sana
Aynanın biri söylemişti bunu
Ama yalansa da ses etme
Bırak bir kere onların sözü
Doğru olsun
Zaten hep yalancılar.
Bu da bizim oyunumuz olsun.
Oyun oynamaya
O kadar ihtiyacım var.

01.09.2009

Hangi Kadehte Kalmıştık?

K

Bilmiyorsun
Zaman daralmıştı.
Kar ha yağdı ha yağacak.
Malum mevsimimiz vardı
İsmi aralık
Ve ben ilk kez aralık gördüm pencereyi
Çünkü dokunmak sıcaktı
Çünkü bir kucak dolalı çok olmuştu
Senden habersiz.

...

Annem sevecen kış aylarında
İlk benim için uyarırdı kışı
“Aman ateşlenmesin
Yeteri kadar sirke yok”
Sonra atkı yok
Bu yüzden çifter kazak.
Kaban değil o zamanlar
İsmi gocuk
Alt tarafı çocuk
Diyememiş.
İşte bu alışkanlık
Benden habersiz.

...

Çok zaman sonra
Anlıyor insan.
Ama çok zaman
İstiyor anlaşılmak

Eyüp Özdemir

İçerden dışarı çıkmak,

Kapı kapatıp

Kapı açmak...

Ve dışarıdakini sanma bir oyun

- Göl olmuş, çabuk üstün soyun-

Ama dışarıda yoktunuz

Avuçlarımda yağruldu kar

tok tok

Ayaklarında ezilenlerine inat

kurt kart.

Soğuğa alışana dek

Elbet ellerim acıyacak

Ama değişiyor sonrasına

Tarifi kayıp bir sıcak.

Alışmadan varılmıyor tadına.

...

Döndükse en başa (ama dönmeyelim)

Seviniyorum senin adına

Nerede rastlarsam

Kara

Altından çıkıyor

Önce bir ses

Sonra bir adam.

Evet kardan adamlar da çocuktu

Evet onlar da eridi büyüyerek

Ve onlar da alıştı

Sence kalp

Bence yürek.

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Mutfakta pencere açık olsa
Gerek
- Hayır anne açık kalsın pencereler
Üşümüyorum ve ağlamıyorum da
Çünkü biliyorum karla geliyor
İyi geceler.-

06.01.2010

Eyüp Özdemir

KAÇ

Yelkovan akrepten ayrılırken 12'de
Bir radyodaki uzun hava uğurladı
Bir ben
Ve akrebe geldiğinde 12'de
Bir radyodaki düğün havası karşıladı
Bir de ben
Ama bu sefer daha beyazdı saçlarım
Çünkü ne sana kavuştum rüyamda
Ne de aklımdan uğurlandın

Hangi Kadehte Kalmıştık?

KANUN

Bir kere söylendi
Sonrası hikâye
Acımanın kelimeleri
Boşuna çırpınış
Ve hüzünlü bir kapanış:

“aşk sonradan gelmez”

Son şarkı böyle bitti
Fal bakan papatyaları izle
Benim yerimi bulacaksın
Son yaprak diyecek ki sana:

“sen o olmayacak kadar
Güzelsin ya
bu yüzden asla ağlamayacaksın..”

15.05.2003

Eyüp Özdemir

KAPATTIM IŞIĞI

Bunlar kelimelerim
Senin de tohumun var içinde
Hatta şu güzel kız var ya
O da ellerinden öper
Bayramlar gelince...

Ama niye kapattın ışığı baba
O kadar görmeni isterdim ki
Hem de yirmi beş senedir.

19.01.2010

Hangi Kadehte Kalmıştık?

KARŞIYAKADAN

Ne olur yavaş git
Paşabahçem...
Ayrılığa dayanamıyorum
Evet ben İstanbul
Bu kez gerçekten ağlıyorum.

16:01

Eyüp Özdemir

KESİŞME

Ben ki sıralanmıŐım sokaklarda
Ellerdeyim fotoğraflarda
İlanlarda
İs olmuŐum bacalarda
Ve kırmızı boya duvarlarda
Ama sen
Hep kitaplarda
İlle de Őir olan kitaplarda
Ne var ki sen de kırmızısın
Beyaz tenli dudaklarda.

22.05.06

Hangi Kadehte Kalmıştık?

KİM BİLİR

Peki ya insan kavuşursa kendine
Bir an ağzında dolanan nefesi fark etmesi gibi!
Havada kalmış bakışları değil de
“bu benim işte”
Sözünü görmek
Sonra duymak onu:

-evet, bana sordular
Yaşamak istiyor musun diye.
Ve ben ciğerlerim patlayana dek
Evet, evet, evet...

Mümkün mü bu?

Büyük bir yalana dolanmış gibi
“elbet bu mümkün”
Der gibi yaşıyoruz.
Ben ve
Bana “ben” dedirtip
Beni “bana” hasret bırakan
“onlar”

Eyüp Özdemir

KİME

Zor değil
Üç kuruşluk bir nefesten
Bir ömür yaratmak
Bakın şu marifetli ellere
Sizce onun yapamayacağı şey var mı,
Satırlara maskara olamamaktan başka?

Haberler kötü!
Bizi yakacak odun kalmamış
Olsun,
Emin olsunlar ki
Biz yanımızda getiririz
Gırgırına

Ve artık son çağrı
Beklentimizde
Çünkü kurutacağımız
Nehir kalmadı
Kevser'den başka

Çünkü ben insanoğluyum
Tanrının taş üstündeki
Gölgesi.

13.07.03

Hangi Kadehte Kalmıştık?

KORKU-1

Bir türkü çığlığı yetti
Damla damla gözyaşlarını
Şelaleden farksız kılmaya
Ey ay ışığından korkan
Denizyıldızı
Örtse de üstünü tüm gökyüzü
Sen korkmaya devam ettikçe
Bir parçacık mutlu ışıkla
Güldüremez bulutların hepsi
Yüzünü.

10.06.2003

Eyüp Özdemir

KORKU-2

Sarsın etrafını
Dağ eşkıyası bulutlar
En fazla ıslanacak
Gözlerin ağlamadan
Of çekeceksin
Yaşamak hayatı korkmadan
Candan, canandan

10.06.2003

KÜÇÜK PARMAKLAR

Ufak ufak tebessümlerle
Yaklaşıyorsun bazen
O zamanlar anlatılamıyorsun
O zamanlar gücüm sadece
Ayakta durmama yetiyor
Başkasına yetişemiyorum
Belki kızılıyorsun halime
Korkutuluyorum tarafından
Ama sen istemeden.
Ve budur diyorum en sonunda
Avucumdaki küçük parmaklar
Başlasın artık düğünler halaylar
Ne tatlı eziyettir bu ki
Sıcak bir kor taşıyorum avucumda
Baştan aşağı
Mutluyum.

-tarihsiz-

Eyüp Özdemir

KÜS

Şairin kalemi sevdasını kışkandı
Küstü
Öldü.

13.05.2003

MAHKÛMUN FISILTILARI

Acıdan artık ağlayamaz
Gözleri üstünde hissetmek
Ya da ihanetten ihanete
Sebepsizce sıçrayan bir ağustos böceği
Desem kabul müdür benliğim?
Sana neler versem istemezsin artık
Susmam yeterli mi desem
Sonsuzluğun kapısı açılana dek,
İzin vermezsin.

Biliyorum ki artık bir ölüden farksız
Amaçsız yürüyen bir mahkûm
Asılı düşündeki duvarda
Ve sen en değersiz gözyaşlarını gördükçe
Kendine kızılıyorsun
Bense alçakça susuyorum
Sadece susuyorum.

Eyüp Özdemir

MECBUR

Olmazlardaydı
Sessizdi görenlerce
Halbuki
En küçük itirafı
Kendinden bile gizlerdi
Geçmişine dair
Bir bunlar var aklımda
O da vermedi zaten
Ben aldım

Onun verdiği ise
Bazıları meze oluyor meyhanede
Bazıları gözyaşı
Bazıları içli bir duman
Mezarlıkta bıraktığımdan beri

15.01.2006

MÜLTECİ

Yasak ağacımızın
Öksüz elması
Anası babası kadar
Özgürlüğe mahpus kalmamış
Sözüm ona yalnızlık kurdu
Ama korkak, aciz, yardım(ı)sever
Ekselansları Elman,
Söyleyiniz bana
Kaç kişilik sizin memleket?
Kaç nefes var
Kışlarınızda buharlaşan?
Vicdanınız da yanınızda mıydı,
Sokaktaki şarapçılarımızdan
Filozofluk yeterlilik belgesi isterken?
Kirliliğe içme sularınızı benimsetmek
Çok maliyetli olsa gerek
Yine de anlatın bana
Duramaz sözünüz karşısında
Hiçbir fedakarlık, yeter ki anlatın.

Sonra korsan sözleriniz ve yüzleriniz revaçtaymış
El altından da değil
Düpedüz mağazalarınız ve alıcılarınız mevcutmuş
Bu hırsı, bu çekişmeyi anlatın
Ayasız bir toplum nasıl giyinir?
Çıplaklığına dayanamayan
Birbirine bakamayan

Eyüp Özdemir

Safı bir amadan daha kör gözlerinizi anlatın
En siyah takım elbiselerinize
Ya da en koyu yeşillerinizle
Kaç gecede kurdunuz
Kuralsızlığın kurallarını?
Yeşil demirlerinize, sessiz silahlarınıza
Nasıl bıraktınız o taze asfaltlarınızı?
Peki hiç mi zor olmadı,
Kendinizi dar ağacında tekmelemek?
(yeniden doğacağınızı bildiğinizden olsa gerek)

Yaşı döken ve döktüren
Aynı gözlere sahip
Yüce memleketin kendince enayi
Vatandaşı
Kurnazlık kitabının birçok yazarından
En şatafatlısı
Reis-i yek vatan
... Elman, anlatın bana
Yok mu memleketinizden bu yasak ağaca çıkmak
için
Merdiven satan?

15.06.2007

NE SATIYOR?

Maske,
Maske dedim, ister misiniz?
Çok sağlamdır
Yalanları kaldırdık artık
Sizin yerinize onlar konuşuyor
Onlar gülümsüyor
Onlar hep dimdik ayakta
Hiç ağlamıyor-lar!

Sarı,mavi,pembe
Renk renk
Huylusuna, huysuzuna
Ve üstelik her yaşta , her bedende
Güvenmiyor musunuz?
Onlar güveniyorlar
Hatta içkiyi fazla kaçırsanız da
Hiç ağlamıyor-lar!

Susamazsanız susarlar
Çocuksanız
Öyle ağırlaşırlar ki
Hele çocukla çocuk olmuyorlar mı
Ben bile şaşırıyorum
Bu kadar cana yakın
Yalancı olunur mu?
Övünmek gibi olmasın
Hepsi el yapımı

Eyüp Özdemir

Ellerimle sırttırdım hepsini
Teker teker
Kulaklarını tıkadım
Pisliklerle
Pis ellerimle yaptım.
Üstelik
Hiç ağlamıyor-lar!

Tek canlı kalmış
Sahte yanınız
En ihtiyaç zamanlarda
Gerekli suratlarınız
Yeter ki evet deyin
Tek başına hep ayaktasınız
Güçlü mü, asla
Sadece kibirli
Yok öyle şeytanın fısıltıları
Zaten ihtiyacı da yok.
Bekledikleri yalnız bedenler
İşçisine, patronuna
Yoldakine, evdekine
Ayakta olsun, ister otursun
Kısaca dünya standartlarında
Yaşayan bedenler
Hem biliyor musunuz,
Hiç ağlamıyor-lar?

Deneyin bir isterseniz
Yorulmuşsunuz belli

Hangi Kadehte Kalmışık?

şimdi gözlerini kapatın
İstirahat vakti
Çünkü üzgünüm
Maske gözlerinizi yansıtmaz
Ne parlar
Ne özlem fışkırır
Ne öfkeden kızarır
Mutlu olur musunuz bilmem ama
Ne de ağlıyor-lar!

Evet, ben maske satıyorum
Dimdik
Topraktan, taştan, demirden
Felaket yalancı
Ve ne olursa olsun
Ağlamayan maskeler
Belki de bu yüzden
Hiç ağlamıyorum.

11.08.03

Eyüp Özdemir

NEREDE

“Bilinmezlikten dalga dalga sesler
Ve her defasında daha çok titriyorum
Parmak uçarlım sekiyor boşlukta”

Ne dokunmak kalıyor sana
Ne ısınmak her dokunuşta
Özlemeyi yeğliyor insan
Çaresiz gülmek yerine
-ki sahtekârlığın dik alası-
Ağlamalısın dürüstçe.

Yalan yok korkuyorum
Sebebini bile bile korkuyorum
Savaşyorsun
Ama ortalıkta düşman yok.

Ne yapabilirim değil,
Neden bir şey yapmıyor ki?

02.09.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

NOKTALAMASIZ

Anlatılan aklındakilerin azı
Sandılar özdük sihirbazı
Lakin dökülen sadece şairin
O kelimeler anca sihir bazı

Eyüp Özdemir

ONA MI?

Ve çıktı dışarı
Ve soğuk sular ayaklarında
Ve soğuk rüzgâr kulaklarında
Ve en soğuk ki
-adını anmaya korkarım-
Aklımda...

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ORADA

-Ne o, hala büyüyemedin mi?

-Neden geldin?

-Sen niye gelmedin?

-...

16.01.06

Eyüp Özdemir

OYUN

Yaşamak yel değirmenleriyle savaş dediler
Ben Don Kişot'um
Şimdi bunu anla dediler
Ben bu işte yokum.

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ÖLÜM

Yatıyorsun
Sabah oluyor
Akşam oluyor
Sabah oluyor
Akşam oluyor
...
Niye uyanmıyorsun?

Eyüp Özdemir

ÖYLE BİR ŞEY Kİ

Yanaklarımdan sıcak bir ateş
Parmaklarıma iniyor
Gözlerinde anlaşılmaz
Gözlerinde anlatılmaz
Gözlerinde...
Yaşarken yaşanılmaz
Bir duygunun buğusu
Sanki tek başına yağmur yağıyorsun
Her yer silme baştan sen kokuyor
Konuşmak zorunda mısın?
Dudakların bir ruj kadar kırmızı
Ve ben hep öyle kalmasını istiyorum
Her sabah yanında uyanarak...

03.05.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

PİRİNÇ

Bir çakmak çaktı
İnsanların kirlı yüzünü gördük
Demek şımşek çaksa
Yaşamaya utanacağım...

09.02.06

Eyüp Özdemir

SEV(A)DAM

Ve bir ses
Orada bedenini kilitledi
Seneler sonrasında bakıyordu gözleri
Yorgun ve kederli
Sevdaydı böyle adamı aynalara korkak eden
Ya da aynaları korkak eden böyle bir sevdada
Ve adam diyor ki:

“sen artık gelsen de
bir sen varsın
gelmesen de sen varsın
bu hayatı adam olan ne yapsın”

30.09.2004

Hangi Kadehte Kalmıştık?

SEVİ

İnsan ki
Artık bir avuç küp şekere hasret
İnsan ki
Sus demeden susarcasına
Asfalttaki çıkıntıları ezberlemiş
İnsan ki
Ancak bir düşüncede biliyor
Bir insanı ne çok sevdiğini.

30.12.2007

Eyüp Özdemir

SIR

Dört gün var
Yaz, kış, ilk ve son bahar
Her birinin serzenişi aynı ama
Yağmur...
Farklı saatlerde
Farklı nedenlerle
Sesleri duyulur ki
Hep aynı.
Çıkmak istiyorlar çemberden
Onları bir döngüye bağlamak
Küçücük bir kâğıda sıkıştırmak kadar
Adice
Asla kavuşmayacaklar birbirlerine
Kelimelerini yan yana yazmak
Bir mutluluk değil onlar için
Yalnız olarak anlamak
Ve bir sese sığdırmak önemli
Yağmur sesine.

“bırakın ruhumuz bir çiçeğe can versin
Güzel olan için
Bir işe yarayın”

Neden
Aklımızı çelmeye çalışır bu dört gün
Ve der ki
Kış, yaz, son ve ilk bahar.

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Bu şarkı ile bir işe yara
Bunu yaparken de asla kafanı kaldırma
Bil ki ayaklarının altında
Dört günlük bir serzenif var.

22.01.04

Eyüp Özdemir

SIRA

Benim dışıma çıkacak
İki satır cümle arıyorum.
Sen de olma, git
Hiç bulaşma iki satır cümleye

Umurumuzda neler var halbuki
Sırasını bekleyen bir sürü dert
Hem sadece dert değil
Güzelliklerin elleri de vardır kesin
Ne kadar inanmasak bile
Belki tutar bizi.
Çıkarmak zorunda değil
Bir tutsa elimiz yanacak
Çocukluğumuzla güleceğiz
Güzelliklere.

Hem dert olsa ne çıkar
Şimdiye kadar hep topladık
Bu sefer de çıkarır
Sağlamasını yaparız.
Sağlam bir bünye istermiş ya
Yaşamak
Bir sıksak suyu çıkar
Suya doymuş bir çınar gölgesinde
İçeceğiz tüm dertleri
Belki de
Ama ben sıranı savamıyorum

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Bir savsam iki satır cümlede
Hem kendimi hem seni.
Ah be kardeşlik!
Sözüm söz,
O zaman dünyayı bile kurtarırım
Seninle...

22.01.2010

Eyüp Özdemir

SIZI

Yeşil çimen gözlerini yumdu
Ay sustu
Yıldız kulaklarını kapattı
Bir görünmez sessizlik
Üzerime toprak attı
Kimse bilmez ya bunu
Beni öldüren onun yalnızlığıydı...

14.05.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

SON BEKLENEN

Kanının donarken
Son çıplaklığına
Tenin en sade renginde.
Düşün sessizliği
Ve toprağın soğukluğunu.
O ki hayatı görmüş
Yanlış dokunuşlar akmış ellerinden
Doğruymuşçasına
Ama ne bir günü pişman etmiş
Ne kendini yalanlara
Ve şimdi biliyor ki yorgun
Omuzlardaki tahtını düşünüyor

“Ne zaman gerçekten kendimin hükümdarı
olacağım?”

22.07.2003

Eyüp Özdemir

SON HEVES BAHAR

Zamanın yapraklarını ben mi saçtım?
Toplanmadan bu çer-çöp
Baharını getiremem diyorsun...

Pis sularla saçlarını ben mi besledim?
Bu zehirli dalları budamadan
Baharını getiremem diyorsun...

Dudaklara yalanı dolanı ben mi çaldım?
Kokuşmuş ağzların özrü ekmeğine sürülmeden
Baharını getiremem diyorsun...

Sözlüğüne bilmediklerini ben mi yazmadım?
Kelimelerin cemresi yeryüzüne düşmeden
Baharını getiremem diyorsun...

Yüreğine kış mevsimini ben mi getirdim?
Kırları erimeden kalbine giden yolların
Baharını getiremem diyorsun...

Bu hayatın kara tahtasına seni ben mi kaldırdım?
En zor soruları beyaz tebeşirle noktalandırmadan
Baharını getiremem diyorsun...

Kimselerin fotoğraflarıyla seni ben mi
konuşturdum?
En son fotoğrafın sesi kesilene kadar

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Baharını getiremem diyorsun...

Tarıya komşu evini sırtımda ben mi taşıdım?
O yükseklikten betonlaşan suyu tuz buz etmeden
Baharını getiremem diyorsun...

Farkında değilim altın suyuna ben mi bulandım?
Çamur yağmurlarıyla bedenim yıkanmadan
Baharını getiremem diyorsun...

Aşkın demini bir bardak çayın içine
Ben mi kattım?
Bu dem içilmiyor hayatı daha açık yaşamadan
Baharını getiremem diyorsun...

Hani güneş bir parçan
Çiçeklere kokuları sen dağıtıyorsun
Beyazınla kaplı bu adamı madem eritecektin
Baharını neden getirmiyorsun?

20.03.2009

Eyüp Özdemir

SORU

Bir sigara
Bir saat
Bir sigara daha
Sonra bir daha saat
Yelkovan akrep hep koşuyor
Sigaram hep zayıflıyor
Zamanım zayıflıyor...

Peki aklımdaki yerin niye zayıflamıyor?
Madem yerinden memnunsun
Sen niye yoksun?

14.05.2003

Hangi Kadehte Kalmıştık?

SÖZLER

Hayali sözler var
Bir de hayalet sözler

Biri acıdır
Diğeri acıtır

İlki benden gelir
Öteki benden giden

İkisi de bir ses
Ne yazık ikisi de
Senden

Eyüp Özdemir

SUSKUN

Bir tütün sarması
Bir gece lambası
Bir güz ağlaması
Yeterlidir
Tutmak için şüre yası

ŞARKI GİBİ

Bir şarkıyı tekrar dinlemek gibi olsaydı.
Sadece bir düğmeye basarak
Tekrar, tekrar, tekrar, tekrar...
Her seferinde başka bir yerine dikkat ederek...
O şarkıyı sanki hiç dinlememiş gibi dinlemek.
Bir nevi zamanı durdurmak.
Bir tanesinde dans edermiş gibi,
Birinde birlikte yürümek gibi,
Birinde gökyüzünü seyretmek gibi,
Hatta belki tekrar tekrar seyretmek gibi.
Sonra öpüşmeyi unutmuş gibi
Uzun zaman sonra öpüşmek...
Daha sonraları bedenlerden kurtulup
Piyanonun tuşlarına,
Kemanın tellerine,
Şarkıcının sesine yerleşmek.
Kendisi olmak şarkının.
Yedi notaya bürünmek...
Kalın do dan ince do ya koşuşmak,
Belki arada karşılaşmak,
Selamlaşmak, kucaklaşmak...
Ve şarkıyı son kere dinlediğinde
Bir solo olduğunu görmek...
Yalnızlığa ıslık çalarken yan flütle,
Ağlamak bu duruma keman gibi...

10.05.2006

Eyüp Özdemir

TADIMLIK

Resmime sığmak istemeyen bir ağaçsın
Öyle aykırı ki dalların
Adına yaraşırçasına hayali
Güneşi kaplamış tüm yaprakların
Resimde neyim varsa buz kesmiş
Şikâyete hakkımda yok hani
Oturmak istediğim yer o ağacın gölgesi
Ama sormazlar mı adama
Yok mu bu ağacın meyvesi?

15.01.2008

Hangi Kadehte Kalmıştık?

TEK YÖN

Canlansın dalgalar
Gemilerim fırtınalar özlemiş
Gelin,
Gelin,
Gelin...
Mavinin sesine.

10.06.2003

Eyüp Özdemir

TEKLEME

Önce konuştun
Sonra ben susacağım
Şimdi biz düşünüyoruz
Zaman böyle güzel.

13.05.2003

TURNA

Gözü kör olası bir beste,
Kadehim kırıldı son seste.
Mızımız bir çocuk kaldı elimde
Uykusu gelmiş daha gelmeden kimsesi
Halbuki daha 3 saat önce yine aynı sokaklarda
Başka bir çocuk kaybettiği simidini arıyordu
Kaybını sorsan 50 kuruş
Sormasan 50 yıl daha sokakta çıplak ayakları
Benim elimde 3 lira
50sini versem kalmazdı bana sigara
Çocuğu sokakta bırakıp
Bir paket tütünün üstüne döktüm susamları
Bahçeleri parkları
Gizli kalmış yerlere saklandım utancımдан
Neyse ki yalnız değildim
Önüm arkam kıpkırmızı
Dillerinde tutturmuşlar bir
“Duyulsa ayıp olmaz mı?”
Hem duyuluyordu da
Parktaki delinin sokak dedikodularında
Bir kulağı var her yerde
Öğütler de verirdi
Her derde
Sus payı elbet bir sigara
Benden de almıştı rızkını fukara kadın
“Adın çıkmayacak” dedi “buradan dışarı”
Oysa ben adım çıksın isterdim sokaklara

Eyüp Özdemir

Yeşil çimenlere bulanıp
Bir pantolonun cebine yapışarak
Başka başka şehirlere taşınmak isterdim
Sokak koksun üstüm deli gibi
Sonra bir turnaya özenip göçe vursaydım kendimi
Ama 3 saat geçti işte
Ben elimde bir kadehle mızımızlanıyorum
Ah bu şarkı bitse
İnsanlar gitse
Bu gece de uyusam diyorum
Dışından içimden.

UKALA ŞİİR

Adımla hitap etmelisin
Kaç tane verdiğem sana
Ve her daim açık olmalı
Kaleminin ucu
Artık kimin gözüne batarsa

Malum kolay değil
Yukarı inerken aşağı çıkmak
Bu yüzden ilk şairlerin önünde eğil
Beyaz sayfalar seni nereye atarsa

Unutma sadece sevmekten
Yaşarmıyor bu çakır gözler.
Tarihin tozu da kaçır
Mesaisi gelen gece bekçisi de kaçır
Hayatın dibini görmek yetmez
Şişe dibi de lazım kaçır kaçır
Ama sen boşuna mekân arama
Hatıra dediğin bir avuç söz
Seni hangi meyhaneye satarsa

Korkmanın da vardır bir hikmeti
Güç bela nefes almalı canın
Ama asafını da bozma adamın
Cananı bilmem ama can seversen
Bir sayfa koy karşına
Hatta karşıma çık er sen

Eyüp Özdemir

Yüzün gülüp kaşın çatarsa

25.05.2009

Hangi Kadehte Kalmıştık?

ULU'YA

Zamanı sigara ettik
Küllerini denize bıraktık
Hayatı şarap ettik
Yaşlandıkça tadına vardık
Ölümü saklambaç ettik
Sobelendikçe biri ağladık...

Aşkını nefes ettik
Ama yetmedi sana
Ben ona yanıyorum.

Eyüp Özdemir

UYKUDAN ÖNCE SON ÇIKIŞ

“Çeşmelerde suyum yavan
Kül rengi odamda tavan
Uyuyan yar akıldayken
Çilemdir İstanbul ha Van”

Saat beşti
Beş günlük yağmur bitmedi şehirde

Aman derdim
Beni buralarda bırakmayın
Kuru havalar boğazıma takılır
Uyuyamam bu şehirde
Bana denizin kokusu yakışır
Gene böyle okkalı bir burnum varken
Beş sene önce.

Ama insandır o yerleri dolduran
O taşları taşımış sırtında
Sarhoş bir dostu sırtlar gibi
Kelime kelime tarihi anlatmış
Unutulan bir replikle saklamış
Düşünceleri.

Şimdi nasıl kalkılır bu masadan?
“Hey garson hesabı iste kasadan”
Suyu içilmiş rakısıyla dostuyla eşyle
Bize ceza çıkmaz mı bu yasadan?

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Saat beşti
Beş günlük yağmur hala güzel
Uyumak hepimize yakıştırdı ya
Uyuyanları düşünmek bir başka güzel

Eyüp Özdemir

UZAKTA

Kęşke burada olsaydın
Cennetti, cehennemdi hepsini unutturdum
İyi, kötüyü düşlerde bırakıp
Umarsızca kollarında olurdum
Dudaktan dudağı akan ateşler gibi

26.09.2004

Hangi Kadehte Kalmıştık?

VEDA

Sigarandan son nefesini çekersin ya
Elvedalarının belki de en güzeli
Dünlerinde sana çok çektirdim ya
Ardına baktığında işte öyle an beni

31.03.2009

Eyüp Özdemir

VELİ'NİMET

Kışları
Penceremin önü her miyavladığında
Misafirperverliğim tutar
Odamı bir kedi ile paylaşırdım
Ama sonra düşünceler sarar aklımı
Sorarım ki;
Kedi mi muhtaç sıcak avuçlarıma
Yoksa ben mi muhtacım kedinin sıcaklığına?
Titrek sesine mi acısam kedinin
Yoksa üşümüş yalnızlığıma mı?
...

Tanıdık bir ıslık hak verir bana

*“geçim sıkıntısı değil
Gönül yarası değil
Öyle bir dert ki
Dayanılır şey değil...”

*Orhan Veli Kanık, Dayanılır Şey değil

Hangi Kadehte Kalmıştık?

YAĞMURLA GELEN*

Sokak balatalarım yandı,
Duramadım gene evde.
Atmadık bir adım kaldı,
Sakladım ışısız bir tünelde.
Sordum adsız, “Be İstanbul söyle nerde”
Dedi “Sana benden yar yok, halin yamandır.
Yağmurunun sonrası kurulanan kafan güzel de,
Vuslattan geç, işin susmak, çaren zamandır”

*Göksel Baktadır, “Doğu Rüzgarı 1” Albümü

Eyüp Özdemir

YARIM

Simetrik değildi hayatları
Bir elin dokunmasıyla
Beyaz sayfalara
Bir olmuyordu
Sokakta, binada, on metrekarede
Yatakta
Üstüne bir üçüncü misafir
76dan kalma bir ses
Henüz 23 yaşında
Karadenizli bir türküyü
Anadolu'nun içinde söylüyor
Türkü bahane
Fazladan ısırılmış dudaklar
Kan ağlıyor
Ve sevmeye
Ve tutulmaya
Ve uyumaya
Ne kadar yabancı olduğunu
Bir tek sigarada anlıyor

-Nasıl içer tek sigarayı iki kişi?
-İki türlü içer.
Ya sigaranın başı döner
Ya insanın
-Aklı başında sigara kullanmalı o zaman

Hangi Kadehte Kalmıştık?

Halbuki zehir sadece tütünde yok
Ne zaman okunur şairlerden mektuplar
Salar insanın içine kurtulması zor
Hatıraları
Yarınların hayallerini
Ve gece biter bu çelişkiyle
Korkarak yapışır önce vücutlar
Gözler kapanınca
Ne şair, ne sigara
Ne de bir simetriye ihtiyaç kalır
Akılda sadece sorular
Yarın sabah uyanacak mı?
Burada olacak mı?
Yanacak mı?
Sonrası rüyalar
Rüyalar?

Eyüp Özdemir

YAS

Zapt edemiyorum artık düşüncelerimi
Kelimeler her an düşlere akmaya hazır
Bir intihar bulsalar
Koşarak ölüme gidiyorlar
Hiç bana çekmemişler
Ama beni üzen
Hepsinin boş bir sayfayla
Gömülüyor olması toprağa.
Geride ne bir şarkı
Ne bir insan
Ne bir gerçek kalıyor onlardan
Sadece bir rüya
Belki de bu yüzden
Yanaklarım tuza doyuyor
Fakir bir cenazeye içiyorum
Her gece.

14.04.2003

YENİ HAYAT

Üzgünüm
Senin yaktığın son mum
Tam sönerken
Bir âşık geldi yanıma
“Sakın” dedi,
“Sönmesin
Acıysa acı
Umut sensin
Ne diye elle tutulabilesin
Gözle görülesin”

İşte bu yüzden
Bir kez daha âşık oldum sana
Affet beni

Ya da affettim seni...

08.07.2003

Eyüp Özdemir

YETER; SUSUN!

Paslanmak,
Pul pul dökülmek belki de kalbimdeki.
Yavaş yavaş yanmak varken
Şimdi beni parlatmaya korkan
Bir avuç zımpara
Benim üstüme
Damla damla gözyaşı döküyor
Söndürmek için.
Canım daha da acıyor
Bilmezler ki ince bir dokunuşları
Yeterdi üstümdeki turuncu kefeni kaldırmaya
...
Anlamıyorum ki
Şarap şişesine kaçmış bir mantar olsaydım
Ne vardı?
Ya denize atsınlar şimdi beni
Ya hepten ateşin içine.
Ya hepten paslanmak ya eriyip gitmek
Turuncu yine turuncudur
Vicdansız demircinin elinde.
...
Ama anlayın ki
Vücudum demir kadar soğuk
Bir demir.
Ben mi?
Hiç sorma istersen.

Hangi Kadehte Kalmıştık?

YETTİ

Nasırlar şuuruzca tellerde
Unuttum, kaçınıcı hasret türküsü bu
Kaçını duyurdu sam yeli
Ve kaç yıldız kaydırdı
Sekteyen gözler.
Unuttuklarımın hepsi sana ait ya
Sen ne yıldız oldun
Ne türkü
Sen “sen” oldun
Unutamadım.

25.09.2004

Eyüp Özdemir

YOK Kİ

Bir kâbusa uyanan
Sırılsıklam çarşafların arasında
“nerdeyim?” mi cevaplayamayacak kadar
Sarhoş gözler şarap kırmızısı ama
Eser kalmamış dudaklarda o şaraptan
Kuru kuru en son seni sayıklıyordu
Ve o kadar geveze oldular ki-yalnız ben biliyorum-
Israrla zayıflayan takvime inat
Kelimeleri hep aynı günü yaşatıyordu bana.
Anahtarsız açılan kapının hasretiyle
Dolmayacağını bile bile hayranlıkla
İzlediğim sandalyenin karşısında
Demlediğin hayalet çayı yudumlarken
Bulmak isterdim ya kendimi,
Eve dönünce ışıklar yine kapalı
Bu akşamda olmayacağını biliyorum ama
Sen hariç
Kendimi bile göremiyorum artık bu hayatta.

22.09.2004

Hangi Kadehte Kalmıştık?

YORUMSUZ

Öyle bir kavgaydı ki
Ne düşmedi uğruna
Onur
Cesaret
Mutluluk
Sevinç
Dürüstlük
Kardeşlik
Ama değdi
Çünkü elinde
Elinde...
Elin...
El...
E...
Eee?

18.12.2004

Eyüp Özdemir

YUKARIDAN AŞAĞI

Yanağındaki bir ter damlası olsam
Doya doya okşayamam seni
Bilmem ki nedendir?
Yetiremiyorum kendime
Santim santim her köşesini...

18.09.2004

ZAMANA KARŞI

Acele sözcükler bulmam gerek
Zamanımın kısaldığını hissediyorum
Ve yine bir yabancı oturuyor
Gözümün önünde
Acele edin kelimeler
Kızdırmayın küçük parmakları gene
Yanmasın elimiz değdiğinde.
Ufak ufak adımlarla da olsa
Ufak ufak gülücükler
Siz hep acele edin
Midemiz erken sıkışsın
Erken karışsın fikirlerimiz
Ve biz erkenden dirilelim

“Unutamadığını hatırlayamazsın!”

Senden tek hatırladığım şey bu şimdi
Güzel sözcüklerle yanına gelmeye korkuyorum
Güzel olmasınlar diye
Acele ediyorum.

Eyüp Özdemir

ZOR

Uyumak öle zor ki
Seni düşünmekten daha değerli bir rüya
Kolay bulunmuyor bu saatte...

SON SÖZ

Denizin dibinden inci çıkarmayı
Marifet sandım senelerce
Ne hacetmiş
Kıyada bunca inci varken
Çıkarmış binlercesi
Gülümsemenizden
Ama buna inanmam için
Sizi görmem lazım
Bu yüzden çıkmayın karşıma
Deniz seviyesine inmeden

02.02.2010

İçindekiler

ÖNSÖZ	7
ACABA...	8
AĞRISIZ YAŞAM	10
ALTIYAN SONRA	11
ANLATAMADIM	12
ATIŞMA	13
ARANIYOR	14
AYNALI	15
BAZEN	16
BEN GÖRDÜM	19
BİLMECE	21
BİR GECE-1	22
BİR GECE-2	25
BİR GÜN, BUGÜN	26
BİR KARŞILAMA	28
BOYACI	29
CİĞERCİYE	30
CİVANIMA	31
ÇAPKIN	32
ÇITLADIM	33
ÇÖPLERİM	34
ÇÖPLERİM 2	35
DAR KAPI	36
DÜNDE Kİ YARIN	37
DÜŞTEN-1	38
DÜŞTEN-2	39
DÜŞTEN-3	40
ELİMDEYDİ SON TREN	41
EVREKA	43
FADİKLER	44
GİDERAYAK	45

GİTTİLER	47
GİZ	48
GÖLGEDEKİLER	49
GÜLE GÜLE	50
HAYALİMTRAK	51
KİNEŞME	52
HIÇKIRIK	53
HOŞ SADA	54
İÇİMDEKİ	55
İSYAN	56
İTİRAF-NAME 2	58
K	59
KAÇ	62
KANUN	63
KAPATTIM İŞİĞİ	64
KARŞIYAKADAN	65
KESİŞME	66
KİM BİLİR	67
KİME	68
KORKU-1	69
KORKU-2	70
KÜÇÜK PARMAKLAR	71
KÜS	72
MAHKÛMUN FISILTI LARI	73
MECBUR	74
MÛLTECİ	75
NE SATIYOR?	77
NEREDE	80
NOKTALAMASIZ	81
ONA MI?	82
ORADA	83
OYUN	84
ÖLÜM	85
ÖYLE BİR ŞEY Kİ	86

PİRİNÇ	87
SEV(A)DAM	88
SEVİ	89
SIR	90
SIRA	92
SIZI	94
SON BEKLENEN	95
SON HEVES BAHAR	96
SORU	98
SÖZLER	99
SUSKUN	100
ŞARKI GİBİ	101
TADIMLIK	102
TEK YÖN	103
TEKLEME	104
TURNA	105
UKALA ŞİİR	107
ULU'YA	109
UYKUDAN ÖNCE SON ÇIKIŞ	110
UZAKTA	112
VEDA	113
VELİ'NİMET	114
YAĞMURLA GELEN*	115
YARIM	116
YAS	118
YENİ HAYAT	119
YETER; SUSUN!	120
YETTİ	121
YOK Kİ	122
YORUMSUZ	123
YUKARIDAN AŞAĞI	124
ZAMANA KARŞI	125
ZOR	126
SONSÖZ	127

